

I Klokketårnet findes 2 klokker samt et klokkespil med 38 klokker. Dette klokkespil, som blev sat ind i tårnet så sent som i 1960, var for nogle år siden ude af drift på grund af almindelig slitage og forældet mekanik. Men det blev heldigvis renoveret, takket være stor offervilje fra byens borgere, og er nu fuldt funktionsdygtigt. Den samme offervilje fra byens foreninger, erhvervsliv og borgere har vi igen oplevet i forbindelse med den restaurering, som blev foretaget i 2011-12.

Klokketårnet i Faaborg er historisk og kulturelt set en del af byens "sjæl", og ikke blot har byens og kommunens borgere, men hele landet interesse i, at dette helt unikke bygningsværk fra Middelalderen ikke forfalder. Det er ganske enkelt et spørgsmål om at sikre den historiske og kulturelle arv for eftertiden.

Åbningstiderne passes af frivillige, organiseret af støtteforeningen "Klokketårnets Venner", hvis hovedformål er at hjælpe med at finansiere den fremtidige vedligeholdelse af Klokketårnet og at støtte Klokketårnets position som vores fælles vartegn.

Mere information om "Klokketårnet" og "Klokketårnets Venner" kan findes på:

www.klokketaarnet.dk

Klokketårnet i Faaborg

Klokketårnet i Faaborg er et meget særpræget og markant bygningsværk med en spændende historie. Det er et kirketårn, som står helt alene uden tilhørende kirke, og det kender ikke sin mage i Danmark.

Faaborg, der er en af de ældste købstæder på Fyn, opstod som by i begyndelsen af 1100-tallet, hvor datidens indbyggere bosatte sig på et strategisk meget velvalgt sted. På en landtange, hvorom der var vand på stort set 3 sider, kunne man ligge vel beskyttet mod datidens fjender.

Byen udviklede sig og fik efterhånden en vis størrelse, og kristendommen, den nye religion, som afløste den gamle nordiske gudetro, sivede ganske langsomt ind i vores kultur efter vikingetiden. Første gang vi hører om Faaborg i den officielle danske historie- skrivning, er under Kong Valdemar Sejrs.

Vi befinder os i året 1229, hvor en af kongesønnerne skulle giftes med en portugisisk prinsesse, som fik byen forærende i bryllupsgave. En fornem gave, må man nok sige, men en besynderlig entré for en by at få i Danmarkshistorien.

Dette årstal blev også det punkt, hvor ud fra man senere regnede byens historie. Byjubilæer dateres ud fra året 1229, så i 2029 kan Faaborg se frem til at holde 800- års købstadsjubilæum.

I 1229 har man formentlig været i gang med at bygge byens første kirke, Sct. Nicolaj, som fik sit navn efter de søfarendes værner og beskytter. Kirken blev bygget i senromansk stil og lå lige øst for Torvet, centralt placeret i byen. Den levede sit liv i de næste århundreder sammen med byen, der stille og roligt udviklede sig.

I slutningen af 1400-tallet skete der noget meget afgørende i vor bys historie: En katolsk munkeorden kom til Faaborg. Helligåndsbrødrene etablerede sig ret sent i historien her i Danmark, bl. a. med klostre i Ålborg, Randers og København. De fik i 1478 Pavens godkendelse til at bygge kloster og kirke i Faaborg. Byggeriet gik i gang ude nord på i byen, tæt ved "Sundet".

Hvad byens borgere har tænkt sig, er ikke til at vide. Der har med garanti ikke været udelt begejstring for dette nye klosterprojekt, for byen besluttede også at gøre noget ved deres gamle Nicolaj kirke. De byggede derfor et kirketårn. I ca. 50 år har der, til stor glæde for byens handlende og håndværkere, været fuld beskæftigelse i datidens Faaborg. To kæmpe store byggeprojekter.

Inden byggeriet af kirken var færdigt, skete der igen noget nyt. Den lutherske reformation kom i 1536 ind over vort land, og dermed også over Faaborg. En kæmpe omvæltning for kirken og samfundet som helhed.

Med Reformationen skulle man lære en helt ny måde at tænke og tro på, og det har ikke været nogen nem proces. Alt katolsk gods tilfaldt kongen, som derved nu fik ejerskab til den helt nybyggede Helligånds kirke med tilhørende kloster. Og det var næsten for meget med to kirker i lille Faaborg, så i 1539 magesiftede kongen og byen de 2 kirker, så Helligånds- kirken nu blev byens sognekirke.

Den gamle Sct. Nikolai Kirke, som var planlagt til at blive kornmagasin, blev imidlertid nedrevet omkring 1550 og tilskødet byen igen i forbindelse med et rådhusbyggeri. Men det tilbyggede Klokketårn fik heldigvis lov til at blive stående. Det var der 3 gode grunde til: 1. Det var kun ca. 75 år gammelt. 2. Helligåndskirken kalder den dag i dag til gudstjeneste og kirkelige handlinger med klokkerne i tårnet. 3. Klokketårnet var blevet et uundværligt pejlemærke for skibstrafikken i far vandet syd for byen.

Klokketårnet levede så sit liv videre under de nye vilkår, og op igennem 16- og 1700-tallet skete der mange ting i byens historie, som gjorde det svært at holde det gamle tårn ordentligt ved lige. Der var i flere perioder krig mod svenskerne med store ødelæggelser og afsavn til følge.

Der var flere store bybrande, som lagde store dele af byen øde, og efterhånden var tårnets spir blevet så råddent, at man blev nødt til at forny det i 1778. Hermed fik vi det fornemme rokokospir, som vi kender den dag i dag. Det spir, som nu har gennemgået en hårdt tiltrængt restaurering.

I 1800-tallet var Klokketårnet flere gange i farezonen, fordi bystyret først tænkte sig, at der skulle være arrest og lidt senere også sprøjtehus for brandsprøjterne. Tårnet skulle derved have sydmuren gennembrudt, så køretøjerne kunne komme frem og tilbage, men disse planer blev heldigvis aldrig til noget. Det var Stiftsøvrigheden i Odense, med Biskoppen i spidsen, som fik sat en stopper for det. Op imod vores egen tid har Klokketårnet, på grund af tidens tand og dårlig vedligehold, igen vist sig at være i meget dårlig forfatning, og i foråret 2011 blev der sat en omfattende restaurering i gang, efter at menighedsrådet havde skaffet ca. 5 millioner kr. til veje.

I murværket er udskiftet ca. 26.500 munkesten. Samtlige tagsten er lagt om, og spiret har fået ny spånbeklædning. Tømmerkonstruktionen er i stor udstrækning fornyet, og der er også gennemført en del indvendige forbedringer.

Faaborg provsti og Faaborg-Midtfyn kommune har hele vejen igennem været engageret økonomisk i projektet, der endte med at koste ca. 14 millioner kr.